

Iure patronatus cuncto, emptor vniuersitatis agere non poterit ad repetitionem altius partis pretij, sed vt in totam a contractu recedatur, ibi, n. 16.

Non pertinet ad creditorem, qui villam, cui adhaeret, in pignus accipit, ibi, n. 17.

Non potest propria auctoritate illud, postquam in Ecclesia fuerit constitutum, priuatus villa, vel castrum annehere, ibi, n. 19.

An veniat in venditione bonorum omnium, ibi, n. 20.

Non transfertur in emptorem patrimonij, in quo illud est, venditor nihil aliud, aut paulo plus in bonis haberet, ibi, n. 21.

Ius pascendi an sit seruitus realis, vel personalis, ibi, n. 21.

Ius pascendi in pascuis publicis quadraginta annorum prescriptione comparatur, ibi, n. 24.

L

LAICVS.

Laici sunt incapaces iuris percipiendi decimas, 17. 50. Eas exigere Clericorum nomine non prohibentur, n. 52.

Laicus conduens a Clericis decimas, potest pro pensione coram Ecclesiastico conueniri, ibi, n. 54.

Laici licet decimas sibi ante Concilium Lateranense perpetuo in feudum concessas, alij Ecclesiae largiri, Episcopo consentiente, ibi, n. 61. Et an possit eas aliter alienare, n. 62.

Laicus officii capax iuris percipiendi decimas non potest, nisi Pontificis auctoritate, ibi, n. 64.

Laicus an teneatur ultra immemorabilem possessionem percipiendi decimas, probare ex fama, concessionem ante Lateranense Concilium, ibi, n. 68.

Spoliatus iure decimarum est ante omnia restitutus, nisi spoliatur ab Ecclesia, ad quam de iure decima spectabat, ibi, n. 70.

Laici etiam immemorabili possessione nequeunt ius ad decimas quaerere, ibi, n. 73. Litigantes super decimis debent iussum titulum allegare, n. 74.

Laicus contra laicum ius decimarum potest praesentare, ibi, n. 75.

Laici iudicare de spiritualibus non permittitur, ibi, n. 145. Neque incidenter, n. 147.

Laicus iudex de causis decimarum in questionibus facti cognoscit, ibi, n. 148. Et si de sola possessione disceptetur, n. 149. Item si decima ad lucos pertineant, nam super proprietate iudicare permittitur, n. 150.

Laicus vtens remedio l. dissimari, C. de ingen. manum. Clericum, vel Episcopum coram seculari iudice comparere compellit, 18. 37.

LEGATARIVS.

Legatarius heredis bona obligata non habet, 30.

Actiorem incipit habere ab adita hereditate, ibi, n. 32.

Caret legato sub conditione: Si ipse matrimonium non contrahat, relicto, si contraxerit, cui causa pia fuerit substituta, 19. 63.

Monasterium ingressus non percipit legatum sibi sub conditione non ingrediendi religionem datum, ibi, n. 81.

LEGATVM.

Legatum quantumcumque priuilegiatum non debetur, nisi toto, ere alieno, deducto, 7. 33.

LEGATVS.

Legatus de latere est index Ordinarius in tota Provincia, in qua suo munere fungitur, 4. 33.

Legata debentur iure Regio, quantum hereditas non adeatur, 15. 71.

An reuocentur ob filiorum superuenientiam iuxta l. si vnaquam, C. de reuocand. donat. remissiuè, 19. 27.

Legata maiori quantitate puella: Si nupsit, et minore: Si religionem ingrediatur, et religiose factae, an maior quantitas debeatur, ibi, n. 48. cum seqq.

Legatum sub conditione: Si nupsit, consequitur per religionem ingressum, ibi, n. 55. Fallit, si de contraria voluntate testatoris appareat, n. 56. Idem iuris est, si legatarius Saceris initietur, n. 57. Quid si fiat Ordinarius Tertiarj, n. 58.

Legatum generaliter relictum pro virginibus maritandis, non potest ingredientibus religionem applicari, ibi, n. 59.

Legatum sub conditione: Si non nupsit, matrimonio contracto, quiritur ei, cui relictu est, ibi, n. 60. Procedit etsi testator disposuerit expressim, vt legatarius inuenti matrimonium nihil praestaretur, n. 64.

Legatum sub conditione ingrediendi religionem non debetur, si legatarius Ordini militari se adscribat, ibi, n. 73.

Tale legatum irreparabiliter amittitur, si legatarius post diem legati ecedentem nuptias contrahat, ibi, n. 75.

LEGISLATOR.

Legislatoris menti potius, quam verbis standum est, 3. 29.

LEGITIMA.

Legitima filiorum quanta sit, 19. 108. Quanta ascendentium, n. 109. Quanta fratrum, et quando eis debeatur, n. 110.

LEGITIMATIO.

In legitimationis impetratione necessario scienda est

est mentio legitimorum filiorum, quos pater impetrans habet, 20. 98. Item si habet spem proximam illos procreandi, n. 99.

Legitimatio, non facta mentione prolis legitime, est nulla, etsi nihil inter sit legitimorum, quod illegitimus legitimetur, ibi, n. 100. Idem erit, si legitimatio cum clausula: Motu proprio, vel de plenitudine potestatis concedatur, n. 101.

Præfata legitimatio etiam de iure Regio non tenet, ibi, n. 103.

Numerum filiorum exprimere, necesse non est, nisi ob multitudinem Princeps gratiam non esse concessurum, ibi, n. 104.

LEGITIMATVS.

Legitimus per subsequentem matrimonium an reuocet donationem a patre factam, ex l. si vnaquam, 19. 19. cum seqq.

Legitimus per rescriptum Principis non reuocatur, ibi, n. 22.

Legitimi ex Principis rescripto cum naturalibus, et legitimis filijs de iure Regio non succedunt, 20. 102.

LÆSVS.

Læsus enormissimè an venire possit aduersus contractum, quem turant non obtenta relaxatione iuramentum, 4. 43. 44.

LEX.

Lex ita stipulatus 120 ff. de verbor. obligat. intelligitur, 2. 33.

Lex inter pares, ff. de re iudicat. ibi, n. 40.

Lex diem proferre, ff. si plures, ff. de recept. arbit. ibi, n. 41.

Lex si quis in tantum, C. vnde vi, ibi, n. 103.

Lex vulgaris, ff. de furt. 3. 88.

Lex Patri pro filio, ff. de minorib. 6. 45.

Lex quantumvis, ff. de pignori. 7. 51.

Lex licet, C. qui portor, ibi, n. 52.

Lex in tit. 4 p. 1. 10. 7.

Lex in tit. 18. p. 2. 11. 32.

Lex in tit. 2. ff. de liber. et postum. 13. 25.

Lex si seruitus, ff. de seruit. urban. praedior. ibi, n. 31. 34. 42.

Lex in C. de donat. q. sub mod. 14. 13.

Lex in ff. qui sine viamum. ad libert. peruener. ibi, n. 26.

Lex si cum fundum, ff. de pact. ibi, n. 28.

Lex si ergo, ff. si res, ff. de iur. dot. ibi, n. 59. 67.

Lex in l. Julianas, ff. si fructibus, ff. de actionib. empti, 15. 20.

Lex in ff. de iur. ff. ibi, n. 26. 29.

Lex bona, ff. l. bonae fidei, ff. de acquirend. rer. do. iur. 3. 29.

Lex cum postulatione, ff. de damn. infect. cum l. Paulus, ff. de iur. ff. de pignori. 3. 10.

Lex Titia, ff. de condit. et demonstr. hodie in viduis locum non habet, 19. 49.

Lex poenalis in conscientia non obligat, 2. 86.

Nec quae fundatur in presumptione, si veritas sit in contrarium, ibi, n. 103.

Lex correctoria iuris antiqui ultra casum in ea expressum extendenda non est, 14. 8.

Lex Moisaica quando spirauit, et quando mortifera facta est, 17. 14.

Lex Evangelica quo tempore fuit sufficienter promulgata quoad Orbem vniuersum, ibi, n. 15.

Lex et praecipua ultra naturalia continetur, ibi, n. 33.

Facientes contra legem iuxta receptam usum, etsi consuetudo nondum sit praescripta, non peccant, ibi, n. 130.

Legis ratione cessante, eius quoque cessat dispositio, 20. 79.

Leges ad ea, quae raro accidunt, non adaptantur, ibi, n. 81.

LIBERTAS.

Pen libertate in dubijs respondendum est, 16. 31.

Libertas omnibus rebus fauorabilior, ibidem.

LIS.

Lites exterminari legum Conditores maxime student, 2. 21.

Eas extinguere publice interest, ibi, n. 32. Et c. 20. n. 19.

Ita ab aliquibus execrantur, vt malius propria amittere, quam litigare, ibi, n. 104.

LITIGANS.

Litigans super sua nobilitate, quantum in possessione sit, durante lite, cogitur plebitorum tributum soluere, 16. 60. 68.

Potest suspensio de petitionum aduersario propositum, et ad possessionem transire, ibi, n. 61.

Ei incumbit onus probandi suam nobilitatem, etsi in possessione sit, ibi, n. 62.

Andum de lite agitur, possit eligi ad officia nobilitatum, ibi, n. 70.

Potest suspendere petitionum, quod ipse intendant, et ad possessionem conuolare, ibi, n. 71.

LOCATIO.

In locacione fructuum beneficij Ecclesiastici an locus sit remedio l. 2. C. de reuend. vendit. 1. 5. 66.

In locacione, in qua, quod locatur, pedit a viribus fortunae, vtum vii possit remedio d. l. 2. ibi, n. 07.

M

MACEDONIANVM.

Macedoniano Senatusconsulto renunciari nō potest, 9. 39. Nec renunciatio firmatur iuramento, n. 40.

MAIORATVS.

Maioratus se vel irrevocabilis iuxta l. 44. Tauri reuocari nequit, quantum primò vocatus cōsentiat, 14. 45.

Maioratus futurus successor potest uti remedio l. diffamari, C. de ingen. manus, 18. 44.

Maioratum fundare ex tertio honorū pater prohibetur, vnicò existente filio, nisi Regia facultas interueniat, 19. 34.

Maioratum constitutere non potest pater vocans primo loco nepotem, cum habeat facultatem ad illum in persona filij constitutendum, nisi ipse cōsentiat, ibi, n. 38.

Patens imperans facultatem ad fundationem maioratus in vno ex filijs, quos nominauit, nequit illum in persona nepotis etiam ex filio nominato constitutere, ibi, n. 39.

Fabens facultatem Regiam ad vnum maioratum constitutendum, non valebit duo eiusdem licentiae virtute fundare: Sed si eam impetret ad plurius constitutendum, vnu duntaxat facere non prohibetur, 19. 39.

MALITIA.

Ex malitia alterius patienti non tenemur eū magno incommodo nostro subuenire, 1. 38.

MALVM.

Mala tolerantur, vt maiora vitentur absurda, 2. 14.

MANDATVM.

Mandatum speciale quibus casibus desideretur, re misitue, 6. 2.

Mandatum ad certam rem non expirat, antequam sententia executioni mandetur, ibi, n. 12.

In mandato speciali ad postulandam in integrum restitutionem, expressio causae, in qua petenda est, non desideratur ibi, n. 13.

Mandatum speciale quod dicitur, ibi, n. 14.

Mandatum singulare requiritur ad matrimonium contrahendum, ibi, n. 15.

In mandato speciali ad iurandum de calumnia, litis mentionem fieri, opus non est, ibi, n. 16. Falit in accusatione, n. 17.

Mandatum generale ad agendum, excipiendum, & supplicandum sufficit, vt in integrum restitutio peti possit, ibi, n. 20.

Mandatum ad causam illud speciale exigentē, & ad caetera omnia, quae ipsum postulant, similes causas expressae comprehendit, non grauiores, ibi, n. 21.

Vtrum ex exceptione vnus causa poscentis speciale mandatum videantur commissae alie similes sub mandato generalit̄ ibi, nu. 22. cum seqq.

Mandatum cum libera aequales specialit̄, in illis, quae domino magni prauidicij non sunt, ibi, n. 29.

Sufficit ad impetrandam in integrum restitutionē principaliter, ibi, n. 30.

Sub mandato cum libera non veniant, quae illud singulare desiderant, vt matrimonium, ibidem.

Cum libera, vbi aliuae causae sunt expressae, restringitur ad similes expressis, ibi, n. 32.

Mandatum cum clausula vti habitiois omnium, quae procurator fecerit, non prodest ad ea, quae speciale desiderant, ibi, n. 34.

Speciale desideratur ad impetrandas in Curia Romana literas iustitiae, exceptis personis conuictis, ibi, n. 43. Sed in praxi aliter obseruatur, nam generale sufficit etiam extraneis, n. 44.

Mandatum etiam tacita voluntate contrahitur, ibi, n. 45.

Mandatum speciale opus est ad substitutendum procuratorem ante litis contestationem, ibi, n. 56.

Cum mandato generali potest quis defendere eum, contra quem in integrum restitutio postulatur, ibi, n. 60.

Mandatum ad omnes lites, non extenditur ad futuras, 13. 42.

Re integra, mortuo eo, qui mandauit, mandatum extinguitur, 14. 65.

Mandatum ad pias causas, adhuc re integra, hères mandantis reuocare non permittitur, ibi, nu. 66.

MARABATINI.

De Marabatinorum, siue quadrantium valore, re misitue, 11. 23.

MARITVS.

Maritus coniugem à vinculis eximens, se ipsum videtur liberare, 2. 96.

Habet tacitam hypothecam pro dote sibi promissa tam in bonis vxoris, quā alterius cuiusque, qui eam promiserit, 7. 17. Sed privilegio prelatiois non gaudet, n. 18. Proccedit, quāuis promissor protefteretur, nolle sua bona obligari, nisi maritus cōsentiat, n. 19.

Maritus, qui in confessione dotis receptae, renunciat exceptioni dotis non traditae, an possit eā obijcere? & quid si iuramentum accepit, ibi, n. 91. cum seqq.

Maritus, eiusque successor post elapsam tempore ad oppovendam exceptionem dotis non numeratae, admittitur ad probandum, eam non accepisse, ibi, n. 94.

Maritus opponere non prohibetur de dote nō tradita, et si iuret, dotem restitutum, quā factus est

est accepisse, ibi, n. 99. Contra si iurauerit, dotē sibi numeratam fuisse, n. 100.

Maritum cornutum appellans an admittatur ad probandum adulterium vxoris, vt à pena palinodice liberetur? 11. 63.

MATRIMONIUM.

Matrimonia frequentari, publicè interest, 19. 61.

Matrimonij favor maximus, sed libertatis fauorabilior causa, ibi, n. 63.

De matrimonio carnali ad spirituale non est arguendum, data rationis diuersitate, ibi, n. 86.

MELIORAMENTA.

Melioramenta quoad effectum manent bona fidei possessoris, à quo facta sunt, 8. 9.

Non cedunt hypothecae, quae res meliorata stricta est, ibi, n. 11.

Melioramenta mala fide faciens in eo, quod scit alienum donare videtur, quod expendit, ibi, n. 23.

Iuxta quod tempus, & quomodo sunt melioramenta taxanda, remissive, ibi, n. 16. 29.

MELIORATIO.

Melioratio, aut grauiorem locum non habet si vnus sit descendens, 19. 34. Sed qui situm, ac nepotem ex eo habet, poterit meliorare, grauiore quoque filium, ibidem.

Melioratio facta, cum plures liberi existebāt, euadent, si tempore mortis eius, qui meliorauit, n. 35. duntaxat sapientia, ibi, n. 35.

Patens permittitur meliorationem facere nepoti, etsi vnus existat filius, qui eum genuit, ibi, n. 36. Idem erit si, & nepos vnus sit, n. 37.

MENS.

Mens, non verba disponentis in primis inspicienda est, 20. 32.

MENTIRI.

Mentiri non licet in iure defensionem, 2. 24.

Nec pro in iura morte vitanda, ibi, n. 4.

Mentiri in iudicio quale peccatum sit, ibi, n. 3.

Mentiri nunquam licitum esse potest, quia intrinsecè malum, ibi, n. 7.

Mentiens in iudicio nulla afficitur poena, nisi in causa, quo lex in mentientem statuit, ibi, n. 14.

Mentris, respondere licet falsum, vel occultum delictum exprobranti, 11. 7.

Mentri indecens, ac infame est, ibi, n. 12.

Non est idem mendacium dicere, ac mentiri, ibi, n. 11.

Fateri, se fuisse mentitum, valdè ignominiosum olim in Hispania fuit, ibi, n. 27.

Mentiens in dolo esse praesumitur, 20. 57.

METVS.

Metvs tormentorum licet fateri crimen, quod quis non patrauit, 2. 50.

Metvs coactus iurans contractum, an possit cōtrauenire, non adepta relaxatione? 4. 45.

MEVM.

Quod meum est, amplius meum fieri non potest, 3. 37.

MILES.

Vtrum miles possit bellis se exponere periculo, in quo periturus eorū cognoscit remissive, 2. 69.

MINIMVM.

De minimis curatur in eis, quae à iure communi proueniunt, non se specialiter concedantur, 3. 73.

Pro re minima surrepta competit actio in factum, non forti, ibidem.

De minimis non curat Praetor, ibi, n. 74.

Pro miraris actionem furti dari, durum est, ibi, n. 76.

MINISTER.

Ministri improbitas valori Sacramentorum non officit, 10. 28.

MINOR.

Minori in integrum restituito res cum fructibus reddenda est, 3. 4.

Minor lapsus non restituitur, si prudenter negotiū gessit, nec lasso propter aetatis imbecillitatem, aut dolum aduersarij contrigit, ibi, n. 63.

Minor lapsus in pretij quantitate num possit rem alienatam praecise auocari, ibi, n. 69. 70.

Vtrum restituitur in renunciati ne beneficij Ecclesie sufficiat, 2.

In causa beneficiabilibus pro maiore habetur, ibi, n. 3.

An restituitur ad beneficium, cui veniciauit, postquam alij collatum est, ibi, n. 4. 12.

Non restituitur aduersus matrimonium, vel professionem, ibi, n. 5. Nec aduersus votū, vel opus pium, n. 7. Nec aduersus Deum, patriam, aut parentes, n. 8.

Restituitur in causa circa validitatem professionis, vel matrimonij, ibi, n. 9.

Restituitur etiam in causa, in quibus pro maiore habetur, ibidem.

Etiam restituitur ad lucrum ommissum, ibi, nu. 10.

Non tamen cum auxilium restitutionis committitur, nisi iure sit specialiter denegatum, ibi, n. 13.

Minor in subsidium restituitur contra tertium possessorem, ibi, n. 47. Quando aduersus illum directo restituitur, n. 48. cum seqq.

Restituitur ob interesse affectionis, ibi, n. 49.

Restituitur aduersus dotis constitutionem, ibi, n. 51.

Et aduersus lapsus quinquennij Concilio Tridentino praescripti ad reclamandum contra professionem, ibi, n. 53.

Mior quando restituitur ad beneficium, et non
dam quaestio renouat, ibi, n. 55. cum seqq.
Non restituitur eis detrimento possessoris, n. 57

MONASTERIUM.

Monasterium Monachi bona occupat ascenden-
tibus legitimam debet, 19. 43.
Non frangit testamentum religiosi, quantum in eo
se preteritum inueniat, ibi, n. 44.
Monasterium, quod quis ingreditur, non censetur
loco filij esse, nisi in casibus iure expressis, ibi,
n. 45.
Habetur loco filij ad exclusionem substituti in ca-
su cap. in presentia, de probat. ibi, n. 46.
Non excludit substitutum, si id testator expressè
prohibuerit, ibi, n. 47. Idem est, si ex coniecturis
appareat noluisse, n. 82.
Monasterium an excludat substitutum, ubi de fun-
ctus dixit. Si sine liberis ueris, & ex suo corpo-
re nati decesserit, ibi, n. 84. 85.
Incapax successioneis nunquam substitutum exclu-
dit, ibi, n. 86.
Ubi Monasterium incapax successioneis institutus in-
greditur, nec substitutus excluditur, à quo re-
pore bona ad substitutum pertineant, ibi, n. 87.
Quid si fiat Religiosus Societatis Iesu, n. 88.
Monasterium non excludit filium testatoris substi-
tutum, ibi, n. 42. Nec causam piam, n. 46. Nec
quando institutus in fraudem substituti religio-
nem ingreditur, ibidem. Nec si bona relinquat
tur titulo maioratus, n. 82.

MORA.

Post mortem, qui tenetur ex pacto retrouendere, om-
nes fructus est restitutus, 15. 36.

MORI, MORS.

Mori prius oportet, quam malo consentire, 2. 8.
Mors omnium terribilium vltimum, ibi, n. 54.

MOTVS PROPRIVS.

Motus proprius Pij V. circa censuum constitutio-
nem multis in locis receptus non est, 9. 53.

MVLIER.

Mulier pro dote habet tacitam hypothecam in bo-
nis mariti, 7. 2. Et in bonis socii, n. 6. Atque
fideiussorum mariti, n. 7.
Idem est in matrimonio putatio, mulieris bona fi-
de contracto, ibi, n. 3. Sed non datur actio de do-
te sed conductio sine causa cum hypotheca, n. 4.
Mulier renunciat non potest hypothecae dotali, ibi,
n. 11. Quid si iuramentum fieri tenetur renunciatio,
n. 12.
Hereticus non habet hypothecam pro dote, ibi, n.
13. Quid de muliere Iudaea, n. 14.
Mulieri est hypotheca sine privilegio pro datione
pro bonis paraphernalibus, ibi, n. 20. Cessat ta-
cita, si expressa interuenit, n. 21. Quid pro spo-

selitia largitate, aris, & lucris matrimoniali-
bus, ibidem.

Pro augmento dotis competit tacita hypotheca cum
praestatione, ibi, n. 25. Limitatur, n. 26.

Competit etiam hypotheca pro alimentis ex dote
mulieri praestandis, conistente matrimonio, quae
incipit à die dotis constitutae, ibi, n. 28. Item pro
debitis, soluto matrimonio, intra annum, dum dos
non restituitur, n. 29.

Mulier praefertur anterioribus viri creditoribus
cum tacita hypotheca, nisi pariter fuerint prius
legiati, ibi, n. 34. Idem est, si mulier expressam
habuerit, nam tacitam habentibus potior est,
ibidem.

Non auferitur ius praestationis, quantum habet hypo-
thecam expressam, & cessat tacita, ibi, n.
35.

Praestationis privilegium non transit ad successores,
nisi in liberos procreatos ex eo matrimonio, ad
quod dos data est, ibi, n. 36. Limitatur, in ces-
sario mulieris, quando dote non exacta, regressus
ad uersus ipsam datur, ibi, n. 37.

Mulier non praepositur anterioribus creditoribus
cum hypotheca expressa, ibi, n. 38. Etiam in bonis
quae sitis post dotalem obligationem, n. 39.

Praefertur omnibus creditoribus in rebus, quas de-
dit in dotem etiam assimilatas, si exent, ibi, n.
40. Licet dos putatiua sit, n. 41.

Mulier hypotheca tacita potior est expressa po-
stioris, ibi, n. 42.

Mulier cum expressa non superat priorem credi-
torem simili manitum, ibi, n. 44. Limitatur,
n. 45.

Concurrentes mulier cum mutante ad refectionem
rei, qui prior est tempore, potior est iure, ibi,
n. 59.

Quando mulier possit à marito, vel herede eius
consequi dotem in fraudem creditorum ab illo
confessatam, ibi, n. 90.

An praefertur mulier viri creditoribus cum ex-
pressa hypotheca, qui post dotem promissam, au-
te eius traditionem contraxerunt, ibi, n. 112.

Habet tacitam hypothecam pro dote confessata, da-
nationis, & fraudis praesumptione seclusa, ibi,
n. 122.

Praefertur omnibus chirographarijs creditoribus,
ibi, n. 123.

Mulier quoties ex vi bonis dotem recuperare non
valerit ad res, quas dedit regreditur, in quas
omnibus anteponitur, ibi, n. 126. Eas auferit à
tertio possessore, etsi alienationi consenserit, n.
127. Fallit, si pretium earum offeratur, ibi-
dem.

Aduersus mulierem, dum in matrimonio est, praes-
criptio in rebus dotalibus non procedit, 8. 48.
Nec in donatis propter nuptias, n. 49. Pro his
agere conistente matrimonio prohibetur, n. 50.
Fallit, si petere in iudicio possit, n. 51.

Mulier non eger vi licentia ad agendum pro
do-

dote marito vergente ad inopiam, ibidem.

An praescriptio nocet mulieri in bonis parapher-
nalibus, ibi, n. 52. cum seqq.

Mulierem nuptiam vocans reuerentem, num ad-
mittatur ad probandum adulterium, ut à poe-
na palinodia eximatur, 11. 63.

Muliere agente contra fessum, in dubio dotale in-
strumentum prius praesumitur, 16. 46.

MVLTA.

Multa fieri prohibentur, quae facta tenent, 17. 72

MVTVANS.

Multas ad certam rem emendam cum speciali eius
hypotheca praefertur anterioribus creditoribus
etiam expressam obtinentibus, 7. 46.

An procedat aduersus dotem, ibi, n. 47. Praefertur
doti posteriori, n. 48.

Mutuantis ad emptionem rei competit tacita hypo-
theca in illa, ibi, n. 49. 50. Limitatur, si iuras
recipiat, n. 54.

Mutuantis cum iuris non gaudet privilegio l. li-
cet, & qui potior, ibi, n. 55.

N

NATURA.

Natura quoad amorem paternum nullam dis-
ferentiam inter filios legitimos, & illegiti-
mos constituit, 19. 31.

NEGATIVA.

Negatiua plus operatur ad negandum, quam affir-
matia ad affirmandum, 13. 36.

Est malignantis natura, & quicquid post se inue-
nit, destruit, ibidem.

NEMO.

Nemo in suo officio delinquere praesumitur, 6. 19.
Nemo plus iuris in olum transferre potest, quam
ipse habet, 14. 63.

Nemo praesumitur ex infecta radice natus, 16. 64

NOBILIS.

Nobilis palinodiam canere non compellitur, 11.
28. Ampliatur, etsi officium vile exerceat, &
alium nobilem iniuria prosequatur, ibidem.

Quomodo probanda ad eum effectum nobilitas,
n. 29.

Nobilis nemo praesumitur, 16. 63.

NOBILITAS.

Nobilitas quomodo probetur de iure Regio, tam
in petitorio, quam possessorio, 16. 61. Quomodo
per estimationem communem, & famam, n. 65.

Nobilitatem tribuit diuturna communis homi-
nam estimatio, ibidem.

Nobilitas acquiritur per possessionem temporis

in memorialis, & ita per famam probari de-
bet, ibi, n. 66.

Vbi sunt aclus distincti nobilitas, nisi per eos pro-
bati nequit, ibidem. Et ex usu eorum nobilitas
probat, si per viginti annos litigatus, pater,
& anus fuerint in possessione, n. 67.

NOMINATIV.

Nominativum aliquid quomodo fieri dicitur, 13. 30

NOTARIVS.

Notarius, de persona publica potest meliorem
conditionem absentium facere, deteriorem non
vtrique, 14. 46.

NOVALE.

Novale quid sit, 17. 135.

NVNCIVS.

Nuncius Apostolicus, qui in Hispania residet iu-
ramentum ad effectum agendi absque citatio-
ne relaxat, 4. 34.

O

OBLATA, OBLATIO.

Ad oblationes tenentur fideles, si aliunde Pa-
rocho congrua non exhibeatur, 17. 38.

Oblationes à quibus recipere non licet, ibi, n. 39.
Quae res ad Altare offerri possunt, vel non, ibid.
Ius ad oblationes quaritur Ecclesiae, si per decen-
nium exhiberi conseruerit, ibi, n. 42.

Oblationes ex usu debita etsi non fiant, ministri-
um spirituale subtrahendum non est, ibi, n.
43.

Oblationes vtri sunt necessario praestanda, si Paro-
cho sit aliunde, ex quo se alere possit, ibi, n. 44.

Regulariter sunt voluntaria, ibi. Quando ex ne-
cessitate debeantur, ibidem.

Oblationes ad laicos iure proprio nequeunt perti-
nere, ibi, n. 55.

Res oblatae non consecratae possunt in laicorum
usus pro donationem, vel alium contractu alie-
nari, ibi, n. 56.

OBLIGATIO.

Obligatio ad restituendum non oritur ex praui-
tentione, sed exacta iniuria externo, 11. 61.

Obligatio parit actionem, & haec sine illa esse non
potest, 14. 39.

OBR EPTIO.

Obratio quomodo committitur, & vtri à sub-
reptione differat, 20. 13.

An versetur circa causam finalem, vel impuls-
uam? iudicium arbitrium relinquatur, ibi, n. 55.

OCCIDERE.

Occidens ad sui defensionem, si hoc probare nequeat

inea conscientia negat per abstractionem hominidum, quamvis legitime interrogatur, 2. 18.

OLYMPIADES.

Olympiadam initium, & computatio, 12. 3. Singula quot consuebant annis. Vnde dicitur. Quo tempore esse in iura desierunt, ibidem.

ORDINARIUS.

Ordinarius iudices Ecclesiastici in Hispania ex consuetudine, citationem fieri, precipiunt, ut absolutioem iuramenti ad effectum agendi couocentur, 4. 34.

ORDO.

Ordines minores an Sacramentum sint, 10. 32. 33. Ordini Episcopali annexa a non Episcopo prescribi nullo tempore possunt, ibi, n. 63. Ordo in conuictis non attenditur, 14. 5.

P

PACTUM.

Pactum retrocedendi ad tempus, nullo certo expresso, ultra decennium non prodest, 9. 44. Pacta emptori onerosa pretium minuunt, ibi, n. 54. Pactum retrocedendi quantum deminuat pretium, ibi, n. 55. Pactum: ut nisi intra certum tempus redimatur, maneat in posterum irredimibilis, ubi Bulla Pij V. viget, contraclum facit irritum, ibi, n. 58. Vbi recepta non est, pacto reiecto, contractus sustinetur, n. 59. Pactum, ut non liceat intra certum tempus ceterum redimere, contraclum vitiat, ibi, n. 60. Premissa pacta saltem in foro interiori, ex se licita sunt, si cum pretio compensentur, ibi, n. 61. Pactum de stando locatiori antecessoris, intelligitur pro iusta mercede, 15. 28.

PALINODIA.

Palinodie canende poena incurritur, si verba iniuriosa equiuocantia expressis in lege proferantur, 11. 15. Eam poenam patitur, qui sponsam de presenti alterius dixerit meretricem, ibi, n. 16. An teneatur, qui altam Iudeum, vel Maurum appellauerit, ibi, n. 17. Palinodiam canere ad agram unde originem traxerit, ibi, n. 18. Palinodiam canere, palam fieri debet, se fuisse mentitum, ibi, n. 25. Vtrum obiciens verum ea poena afficiatur, ibi, n. 26. Quid si in absentem verba iniuriosa iactentur, ibi, n. 34.

PAROCHUS.

Parochus an possit Sacramenta non salucribus deci-

mas, vel oblationes denegare, 17. 43. 49. Quas decimas solvere tenetur Parochus, 17. 86. Parochus potest facere, ut deseriantur fractus pendentes, ex quibus sibi decime sunt soluentur, d. e. ibi, n. 103.

PARVM.

Parvm pro nihilo reputatur, 17. 133.

PASCVA.

Pascua conducta a fratre de la Mesa in Hispania, etiam post finitam locatorem auferri ab eo nequeant, licet alius plus offerat, 17. 126.

PATER.

Pater, & filius vna, eademque persona censetur, 2. 93. Magis in filio quam in se ipso patitur, n. 94. Pater, & filius si pro eodem crimine sint torquendi ad eruendam veritatem, incipiendum est a filio, ibi, n. 95.

Pater amoris egregium exemplum, ibi, n. 96. Pater liberans filium, se ipsum videtur liberare, ibi, n. 98.

Pater absque mandato potest facere nomine filij, que illud speciale deposuit, 6. 36.

Et habet in bonis aduentitij filij, qui sub eius est potestate, liberam administrationem, 8. 30.

Non cogitur satisficere, inuentarium facere, aut rationes reddere, nisi dolose verterit, ibidem.

Potest alienare aduentitij filij, qui sub eius est potestate sine decreto, quantum minor sit filius, ibi, n. 34. Iusta causa censetur, se ipsum egentem alere, ibidem. Emptori incumbit, probare iustam causam alienandi, n. 35.

Premissa non procedunt in patre, qui filium in potestate non habet, aut qui caret usufructu aduentitiorum, ibidem.

Pater administrator honoru filij, in quibus usufructum habet, non tenetur de damnato, quod sua negligentia contigit, ibi, n. 37. Nec curatur, si quid modicum dilapidet, ibidem.

Non amittit usufructum, quo in aduentitij potest, etsi rem ex illis alienet, ibi, n. 43.

Usufructu omnino priuatur de iure Regio, si filius, nuptijs contractis, patrie potestatis nexu liberetur, ibi, n. 47. Idem est, etiam de iure communis, si per dignitatem filius sui iuris efficitur, ibidem.

Pater habens filium vnicum, & ex eo nepotem, non prohibetur illum grauare, & maioratu ex tercio honorum propria autoritate constituere, 19. 34.

Patri voluntas non minus erga illegitimos, quam legitimos filios est propitia, ibi, n. 36.

Pater impetrans legitimatorem filij, debet exprimere, sibi legitimum esse, si eos habet, imò etiam spem proximam proli legitime suscipiendæ, 20. 98. eum seqq.

PATRIMONIUM.

Patrimonium suum tacere nullus presumitur, 32. 24.

Patrimonia Clericorum res Ecclesiastica censentur, 4. 15.

Patrimonium vniuersitatem iuris continet, 13. 7.

PAVPERTAS.

Paupertas non excusat moram debitoris, 9. 51.

PECVNIA.

Pecunia aurea, vel argentea non debetur, auro, vel argento legato, 13. 47.

POENA.

Poenalis lex in conscientia non obligat, 2. 83.

Vbi de poena agitur, mitior pars eligenda est, 3. 60.

Poenæ restringi debent, non ampliari, ibi, n. 81.

Poenæ conuentionis alius in fauorem Ecclesie, vel fisci inter contrahentes adiecta, verum, postquam commissa est, post periculum, cuius causa appositæ fuit, veniunt, nulli interueniente Ecclesie, vel fisci acceptatione, 14. 73.

PENSIO.

Pensio fundi locati, si vendatur fundus, fructibus pendente, pro rata temporis inter venditorem, & emptorem diuidatur, 15. 21. Quomodo diuidenda, 11. 28.

Pensio domus, vel fundi locati, si domus, vel fundus vendatur cedat locatori, qui vendidit, quantum eam in totum, vel pro parte teneatur emptori restituere, ibi, n. 22.

Pensio Ecclesiastica pro rata temporis pertinet ad heredes pensionarij, & ad eum, cui illa vacat, ibi, n. 60.

Pensio Ecclesiastica non debetur deficientibus prioris fructibus beneficij, ibi, num. 61. Idem est, si solum periciantur necessarij ad congruam beneficarij sustentationem, n. 62.

Non annuitur pro rata propter sterilitatem, ibi, n. 63.

Debetur ex fructibus, quantum beneficiarius illis sua culpa priuatur, ibi, n. 67.

PERICVLVM.

Periculo mortis iusta de causa quis se licite exponit, 2. 44.

PERMVTATIO.

In permutatione beneficiorum nullus inferior Episcopo potest auctoritatem præstare, 5. 20.

Capitulum Sede vacante potest, ibidem.

Permutantes propria auctoritate Ecclesiastica benificia et carere debent, ibi, n. 29.

In permutatione beneficiorum potest Episcopus, pacto seculo permittantium, pensionem super pinguis consistuere quoad eorumdem vitam, ibi, n. 64.

PONTIFEX.

Pontifex quoties aliquod specialiter inuulgens dedit, ad exprimitur, ne ius commune fiat, 3. 53.

Pontifex solus potest fructus beneficij ab eius titulo separare, 5. 64.

Potest collationem minorum Ordinum simpliciter committere, 10. 35. Licet ipsi Presbyter non esset, ibi. Committi ei, qui sacerdos non fuerit, collatio minorum Ordinum nequit, ibidem.

Quid de Ordinibus Sacris, ibi, n. 40. 41.

Errare nequit quoad substantiam in rebus moralibus, cum pro vniuersa Ecclesia quæ statuit, ibi, n. 47. Nec cum ex cathedra decernit, nec ut persona primata circa fidem, ibidem.

Non tenetur consulere Cardinales in causis fidei, vel alijs arduis, ibi, n. 48.

Nequit errare in Canonizatione Sanctorum, ibi, n. 49.

Valet delegare Sacerdoti non Episcopo administrationem Sacramenti Confirmationis, etiam si Pontifex non esset Episcopus, ibi, n. 56. 57. Poena manet potestas delegata adhuc post mortem Pontificis, qui delegauit, n. 58. Etiam absque iusta causa commissione facta, ad id Sacramentum administratur, n. 59. Non exprimit facultas, quantum cesset necessitas, ob quam concessa fuit, n. 60.

Pontifex si aliunde non haberet, posset ex redditibus Ecclesiasticis exigere ad suæ personæ dignitatis sustentationem, 17. 35.

Non potest ex decimis quicquam concedere, nisi congrua ministrantibus spiritualia superstiti, ibi, n. 34.

Ad quas decimas de iure teneatur, ibi, n. 84.

Erraret tollendo absolute præceptum decimarum, etiam si Ministris Ecclesie congrua retingeretur, ibi, n. 112.

Pontifex potestas regitur a Spiritu Sancto, qui Papam errare in rebus grauibus, non sinit, ibi, n. 112.

Pontifex, non obstante quacunque consuetudine potest cuius fidelibus imponere necessarium ad cultum Diuinum, eiusque Ministros sustentandos, ibi, n. 124.

POSSESSOR.

Possessor præsumitur factus locupletior ex fructibus, quos consumpsit, 3. 23.

Possessor bone fidei an teneatur fructus industriales restituere, ibi, n. 26. 27.

Conuentus principatiter ob annuas præstationes, quas percipit, cogitur reddere illas, quibus locupletior effectus est, ibi, n. 28.

Possessor bone fidei, qui melioramentum fecit, a creditore agente hypothecaria liberatur offerens reæ estimationem, 8. 7.

Res æstimatur secundum tempus, quo pretium offertur, ibi, n. 16.

Possessor qui non melioravit rem, non habet ius offerendi, nisi rei estimatio sufficiat ad integrandam debiti solutionem, *ibi*, n. 18.

Possessor male fidei vestigare compellitur fructus, quos ex melioramento a se factis percepit, *ibi*, nu. 22. 25. Limitatur, *ibidem* dicti, n. 22.

Aliud iuris est in bona fidei possessore, *ibi*, nu. 27.

Pro possessore in dubio indicandum, quoties de instrumentorum prioritatem non constat, 16. 33.

POTESTAS.

Potestas extraordinaria, quae est penes simplices Sacerdotes ad Sacramenti Confirmationis administrationem, pendet a voluntate Pontificis, quatenus ipsi liberum est committere, vel non, 10. 29.

Potestas iurisdictionis ad absolvendum Sacramentaliter de iure Divino requiritur, *ibi*, n. 43.

Potestas conferre Sacramentum Confirmationis nullo tempore praescribitur a non Episcopo potestati, *ibi*, n. 62.

PRÆCEPTVM.

Præceptorum legis Moysae diviso, 17. 2. Quot fuerit, n. 4. Quando data sunt, n. 5. Non omnia simul fuerunt tradita, nu. 6. Quomodo ea data sunt, n. 7.

Judicialia & ceremonialia e statum cum lege, nisi sic moralia, *ibi*, n. 8. Moralia hodie an obligent ex legis veteris, n. 9.

Judicialia non cessantur statim post legem Evangelicam promulgatam, *ibi*, n. 10.

Potest lege humana introduci iudicialium observatio, *ibi*, n. 11.

Præcepta legis Moysae expirant post sufficientem legis Gratiae promulgationem, *ibi*, n. 13.

Præceptum solvendi decimas, an fuerit iudiciale, vel ceremoniale, *ibi*, n. 28.

PRECES.

Preces necessitatem non inducunt, 5. 37.

Preces in tractatu rescriptorum quid sit, & quae comprehendere soleant, 20. nu. 9. Sunt gratiae pars, n. 10.

Preces ad cuiusque gratiae impetrationem quae de necessitate exprimentur, remittuntur, *ibi*, n. 64.

PRÆLATUS.

Praeatus Regularis secundum propriam conscientiam causas Religiosorum, quos subditos habet, deservit potestati, 1. 22.

Praeatus inferior Pontifice non valet acceptare resignationem beneficij in fauorem, & illud alij a nominato conferre, 5. 25. Imo nec Pontifex de potestate ordinaria, quando apposta est in

resignatione clausula: Non aliter, neque alio modo, *ibi*, n. 26.

Praeatus etiam inferior Papa non prohibetur admittere resignationem in fauorem per viam modicam, & alij beneficium dare, *ibi*, n. 27.

Nequit acceptare resignationem non approbandam, nec rejiciendo conditionem ad fauorem tertij, & id nominato liberaliter concedere, *ibi*, nu. 28.

PRÆSCRIPTIO.

Præscriptio non currit adversus impeditum agere, 8. 47.

Præscriptio caepa continuatur contra mulierem, quavis res, quae praescribatur, in dotem datur, donec res propter nuptias, *ibi*, nu. 50.

Currit contra eum, qui impeditur agere, cum idem valet obsequium facile renovare, *ibi*, n. 53.

Nulla cum mala fide de iure Canonico procedit, 9. 15. Intelligi si peccatum adit, n. 19.

Præscribere nequit, qui putat se iniuste, & cum peccato possidere, quavis in veritate iuste possideat, *ibi*, n. 20. Mala fides dupliciter consideratur, *ibidem*.

Præscriptio impediatur, necessarii requiritur, quod possidendo, peccetur contra iustitiam, nisi alia peccata non obstant praescribenti. Et cum peccato veniale praescriptio valet, *ibidem*.

Præscriptio inducitur odio negligentium renunciantium non potest, *ibi*, n. 38.

In praescriptionibus publica utilitas versatur, *ibi*, n. 42.

In praescriptione iuris redimendi ex pacto retrovendi nullamodum mora purgari potest, *ibi*, n. 44.

Ad praescribendam actionem personalem de iure Regio bona fides non desideratur, & satis est, peccatum abesse, *ibi*, n. 46.

Præscriptio immemorialis, & privilegium aequiparantur, 10. 62.

In praescriptione 30. vel 40. annorum titulus non est opus, nisi ius possidenti res fiat, 17. 21.

Præscriptio immemorialis potentior est quadraginta cum titulo, *ibi*, n. 116.

In Praescriptione immemoriali servitutum scientia, siue patientia eius, contra quem praescribitur, opus non est, neque prohibetur, aut interpellatio in negatiuis, *ibi*, n. 118.

In praescriptione servitutum cum titulo, & bona fide patientia domini non desideratur, *ibi*, n. 123.

Præscriptio nulla obijci potest de iure Regio ab eo, qui titulo conductionis rem detinet, *ibi*, n. 125.

Præscriptio iuris percipiendi decimas in aliena Paroquia non extenditur ad novalia, *ibi*, n. 131.

Limitatur, n. 132.

Præscriptio strictè est interpretanda, d. n. 131.

PRÆ-

PRÆSYMPTIO.

Præsumptio una alia urgentiori eliditur, 7. 71.

Præsumptio iuris onus probationis transfert in adversarium, 16. 22.

Omnis præsumptio cedit veritati, 20. 61.

PRÆTOR.

Prætor de minimis non curat, 3. 74.

Prætor pre oculis semper debet aequitatem habere, 3. 86.

PRIMA TONSURA.

Prima Tonsura utrum sit Ordo, & Sacramentum, 10. 34.

PRIMPILVS.

Primpilus non tenetur in subsidio, si vir solvendo non sit, pro administratione annonae militaris, 16. 39. Limitatur quoad bona paraphernalia, n. 40. Filij quoque sunt obligati, etsi patri heredes non existant, *ibidem*.

Primpilatus quod officium fuerit, *ibi*, n. 41.

PRINCEPS.

Princeps superiorum non recognoscens, potest iuxta propriam conscientiam iudicare, 1. 19. Similiter & Princeps, *ibidem*. Debet Princeps secundum propriam conscientiam iudicare, n. 21. Optimum, ac pium consilium circa hoc Principibus proponitur, d. n. 19.

Oportet, ut Princeps de sua privata conscientia fidem faciat, cum contra acta indicat ad scandalum vitandum, *ibidem*.

Princeps potest pro actore probare, ac si de digno non probante adversus reum infamem, ac pravum pronuciare, *ibi*, n. 20.

Non est astrictus servare iuris ordinem, *ibi*, nu. 21.

Ipsi creditur etiam in tertij prejudicium, *ibidem*.

Principes debent esse constantes, & immobiles, 11. 32.

Principi indecorum est, quomodolibet se retrahere, *ibi*, n. 33.

Potest tollere infamiam iuris facti non utique, *ibi*, n. 38.

In Principem verba iniuriosa proferens, reus Maleclatis non habetur, nisi per illa eius honorem laeserit, *ibi*, n. 40.

Principes solent pro Malestate contumeliosa subditorum verba contemnere, impunitaque relinqueri, *ibi*, n. 41.

Quid possint circa ius naturale, & Divinum, 17. 82.

Princeps non praesumitur iuri alienius velle derogare, *ibi*, n. 140. Est minimum sit praedictum, n. 41.

Idem est, si mota proprio, vel ex plenitudine potestatis rescriptum expeditur, *ibi*, n. 141.

Principis mens dubia ex precibus capit interpretacionem, 20. 11.

PRIVILEGIUM, PRIVILEGIATVS.

Privilegium, & praescriptio aequiparantur, 10. 62.

Privilegium exercitio non admittitur, 16. 14.

In privilegijs argumentum de maiori ad minus non procedit, *ibi*, n. 24. & cap. 17. n. 139.

Privilegia multiplicanda non sunt, *ibi*, dicti, nu. 24.

Habenti privilegium ad tempus coarctatum, temporis probatio incumbit, *ibi*, n. 34.

Privilegia ampliationem ex rationis identitate recipiunt, *ibidem*.

Privilegiatus contra pariter privilegium non gaudet privilegio suo, *ibi*, n. 38.

Privilegium, ut in dubio instrumentum antierius praesumatur, procedit etiam adversus possidentem, *ibi*, n. 52.

Privilegium percipiendi decimas in aliena Paroquia non constituit novalia, 17. 136.

Privilegium, per quod tertio praedictum inferatur, strictè debet interpretari, *ibi*, n. 137.

Privilegium, quo res reducitur ad ius commune, est late interpretandum, *ibi*, n. 138.

Privilegium de non solvendis decimis, utrum comprehendat novalia, & possessiones post illud acquisitas, *ibi*, n. 143.

Privilegium eximens à solutione decimarum, ut complectatur possessiones in posterum quae venditas, debet habere expressam derogationem capituli per 34. de decimis, *ibi*, n. 144.

PROCVRATOR.

Procurator Principis, vel Republicae, absque mandato speciali potest in integrum restitutionem principaliter postulare, 6. 31.

Procurator, de cuius mandato sufficienter dubitatur, praeserta cautione de rato admittitur, *ibi*, n. 35.

Procurator quis sit, *ibi*, n. 47.

Procurator per litem contestationem dominus litis efficitur, *ibi*, n. 57.

PROMISSIO.

Promissio futuri matrimonij, quae ob causam, quae impossibilis est probationis, sponsus implere non tenetur, licet e iudice interroganti negatur media abstractione, 2. 19.

Promissio facta Deo de erogando in opus pium, statim est irrevocabilis, nec eget acceptatione, 14. 55.

Sed ea obligatio tolli, constat a re auctoritate Episcopi potest, *ibidem*.

PROTESTATIO.

Protestatio facta contraria non prodest, 11. 5.

PVNIRE.

Pvnire debet quis in eo, quod deliquit, 9. 17.

c2 QVAN-

Q

QUANTITAS.

Quantitas, que hodie in Hispania absque infirmatione donari potest, 11. 22.
Minor sub maiore in oratione affirmativa continetur, 20. 79. Limitatur, n. 90.

QVOD.

Quod omnes tangit, est ab omnibus approbandum, 13. 40.
Quod ipsi, qui contraxerunt, obstat, & eorum successoribus debet obstruere, 4. 60.
Quod aliquis interrogatus verosimiliter responderet, pro expresso habetur in dispositione, 19. 3. & cap. 20. n. 83.
Quod favore alicuius inductum est, non debet in ipsius detrimentum retorqueri, 20. 13.
Quod abundat, non nocet, ibi, n. 80.

R

REDDITVS.

Redditus census debentur pro rata usque in diem, qui redemptio fit, sine in pecunia, sine in fructibus solentur, 15. 47. 48. Suntque integre deponendi cum principali, ut eorum cursum impediatur, n. 47.

REDVCTIO.

Reductio ad arbitrium boni viri apud quem iudicem postulanda, 18. 31.

RELAXATIO.

Ad relaxationem iuramenti, simulque rescindendum contractum citatio necessario requiritur, 4. 23. Secus si duntaxat ad effectum agendi prescribitur absolutio, ibi, n. 24. 37.
Vtrum sit concedenda relaxatio ei, qui iam incidit in peritium, ibi, n. 25.
Ad effectum agendi relaxatio a quo iudice postulanda, ibi, n. 26. cum seqq.
Relaxatio, per quam contractus venit rescindendus ab eo iudice impetrans eam, qui de illo cognoscere valet, ibi, n. 31.
Index Ordinarius Ecclesiasticus iuramenta ad effectum agendi relaxat, & quis dicitur Ordinarius, ibi, n. 32.
Ad abolitionem iuramenti saltim semiplena probatio iuste causae desideratur, ibi, n. 35.
Concessio abolitione ad effectum agendi, iuramentum quoad alia firmum manet, ibi, num. 38.
Relaxatio iuramento ad effectum agendi, si contractus irritus declaretur, non eget noua abolitione, qui iuravit, ibi, n. 39.
Relaxatio iuramenti non datur ad agendum, cum

obligatio concepta est in forma Camerae Apostolice, ibi, n. 40.
Relaxatur etiam iuramentum ad excipiendum, sed non ad recommendandum, ibi, n. 41.
Obtenta relaxatione iuramenti ad effectum agendi in causa authentica. Sacramenta puerum minor debet petere restitutionem, ut aduersus contractum validum, ibi, n. 42.

RELIGIOSVS.

Religiosus a suo Prelato interrogatus eisdem casibus, quibus laicus, potest delictum inficiari, 2. 11.
Religioso graui, optimaeque opinionis nefas est, delictum agnoscere, quod non patrauit, ob vitandum torturam cruciatum, ibi, n. 51.
Religiosus nequit fugere a carcere, in quo a suo Prelato detinetur, ibi, n. 72. Limitatur, ibidem.
Religiosis omnibus concessum est, ut ex fructibus, quos proprio labore perceperint ad eorum sustentationem necessarios, decimas non soluant, 17. 143.

RELIQVIAE.

Reliquias defunctorum, quos sanctitate floruisse credimus, an liceat ante iudicium Ecclesiae collocare, 10. 51.
Cur non liceat, vermes ex reliquijs Sanctorum venerari, remissum, ibi, n. 53.
Ad Episcopum attinet cognoscere, an reliquie eius Sancti sint, cuius esse feruntur, ibi, n. 54.
Reliquiae Sancti si miscantur reliquijs non Sanctis, ita ut separari nequeant, non sunt, ut venerentur, proponenda, sed in decenti loco collocanda, ibi, n. 55.

REMEDIVM.

Remedium extraordinarium quando cesset, si ordinarium adsit, 3. 67. cum seqq.
Vt remedium l. 2. C. de rescind. vend. locum habeat, quod tempus inspicendum ad lesionem, 5. 67.
Remedium l. diffamari, C. de ingen. manum. extraordinarium est, 18. 3. Non datur, nisi possidenti, n. 6.
Remedia extraordinaria locus non est, ubi ordinaria supersunt, ibi, n. 4.
Remedium l. si contendas, ff. de fideiussorib. competet, quanquam nulla praecesserit diffamatio, ibi, n. 13.
Inter remedium l. diffamari, & l. si contendas, differentia, ibi, n. 14.
Remedium d. l. diffamari, omnibus causis est commune, ibi, n. 43.

RENVNCIATIO.

Renunciatio iuris ad Ecclesiasticum beneficium proprie cessio appellatur, 5. 56.
Renunciatio propria iuris non praesumitur, 9. 37.

Re:

Renunciatio expressa praescriptionis in pacto retrovendendi non tenet, ibi, n. 41.
Iuris propria renunciatio praesumitur, ubi alias actus subsistere non possent, 16. 67.
Renunciatio legitima iuxta formam cap. quantum de pact. in 6. non reuocatur filiorum naturalium, 19. 24.
Renunciatio primogenij per superuenientiam liberorum retractatur, ibi, n. 25.

REPETITIO.

Repetitioni potius fauendum est, quam aduentio lucro, 19. 15.

RES.

Res propria, vel in specie debitam occulte capere licet, quantum iudicialiter consequi queat, 2. 104.
Res non modice estimationis iniuste retenta potest per vim a possessore auferri, etiam cum ipse necesse, si aliter eam dominus habere non valeat, ibi, n. 105.
Res ipsa, quae in specie legatur, non est legataria obligata, 9. 28.
In re sua quilibet est moderator, & arbiter, 14. 33.

RESCRIPTVM.

Rescripta, alia mota proprio, alia ad partis instantiam expelluntur, 20. 2.
Rescriptum praesumitur ad instantiam partis concessum, nisi clausula: Motu proprio, sit expressa, ibi, n. 3. 4.
Probari testibus non potest, Principem motu proprio rescripisse, ubi ea clausula expressa non est in literis, ibi, n. 5. Limitatur, ibidem.
Rescriptum habens predictam clausulam, dicitur motu proprio emanasse, quatenus preces antecesserint, eayumque mentio fiat, ibi, n. 6.
Inter rescripta motu proprio expedita, & alia differentia, remissum, ibi, n. 8.
Rescripta tripliciter videntur ob falsitatem predictum, ibi, n. 12.
Gratia ob subreptionem, vel obreptionem ipso iure sunt nulla, iustitia, si opponatur, ibi, num. 15.
Aliquando sunt etiam hac ipso iure nulla, n. 20.
Rescripti vitium usque ad quod tempus possit obijci, ibi, n. 21.
Rescriptum ab excommunicato impetratum est ipso iure nullum, ibi, n. 22. Fallit hodie in obtentis a Sede Apostolica, quibus ex Curiae stylo inseritur absolutio a censuris, n. 23.
Rescripta verum videntur tacite veritate, aut falsi expressione, ibi, n. 24. cum seqq.
Vitium subreptionis, aut obreptionis contingens circa causam finalem rescripta reddit irrita, quantum circa culpam impetrantis contingat, ibi, n. 44.
An vitium in totum, si falsitas in vna parte reperitur, remissum, ibi, n. 45.

Rescriptum, in quo falsitas adest quoad causam finalem, inuoluntarium est, ibi, n. 47.
Rescriptorum vitium per subreptionem, vel obreptionem eueniens, ex quibus clausulis tolli possit, remissum, ibi, n. 49.
Rescriptum non tenet, si dubitetur, an vitium circa causam finalem, vel impulsivum versetur, ibi, n. 50.
Gratia non subsistit, si Princeps, veritate cognita, esset aliter eam concessurus, ibi, n. 53.
Si opponatur de subreptione rescripti cui onus probationis incumbat, remissum, ibi, n. 55.
Rescriptum non valet, si vitium subreptionis quoad causam impulsivam proveniat ex dolo supplicantis, ibi, n. 56.
Dolus in impetratione rescriptorum quando praesumatur, remissum, ibi, n. 57.
Rescriptis semper inest conditio: Si preces veritate nitantur, ibi, n. 58. Quomodo ea clausula debeat intelligi, n. 59.
In impetratione cuiusque rescripti que sint de necessitate exprimenda, remissum, ibi, n. 64.
Rescriptum non valet ob falsitatem circa substantiam eius, quod postulat, ibi, n. 65.
Nec si falsa sit causa, in qua exprimitur, qualis qualis est, ibi, n. 66.
Rescriptum non vitatur ob falsitatem quoad causam impulsivam, et si versetur circa necessario exprimenda, ibi, n. 68.
Rescripta sunt stricti iuris, ibi, n. 71.
Rescriptum nullum est ob suppressionem eius, quod de stylo Curiae debet exprimi, ibi, n. 75. 76.

RESIGNATIO.

Resignationes beneficiorum reciprocae, vel in favorem sine Pontificis auctoritate simoniacae censentur, 5. 17.
Resignatio beneficii illicita non est, eo quod persona designetur, cui resignans velle, beneficium idem conferri, modo liberè fiat, ibi, n. 28.

RESPUBLICA.

Respublica ius habet vindicandi in conuictum de crimine exactis, dum de eius innocentia legitime non constat, 3. 15.
Respublica auferens domum privato, ob publicam utilitatem, pretium eius debet numerare, 2. 89.
Respublica libera fiscum habet, 16. 3. Nec non ea, cui a Principe iterum, & mixtum imperium cum omnibus Regij iuribus concessum fuerit, n. 4.

RESTITVTIO, RESTITVERE.

Verbum restituere, in sententia positum quando fructus complectatur, 3. 2.
Restituere quod quis tenetur, non videtur capere, ibi, n. 30.
In restitutione ex iustitia veniunt regulariter fructus, ibi, n. 32. Secus ex gratia, n. 99.

c3

Qua-

Quanta debeat esse laesio, ut restitutionis sit locus, ibi, n. 56. cum seqq.
 Restitutio in integrum non est facile concedenda, ibi, n. 58.
 Restitutus, quia laesionem passus est in pretio, non valet rem proinde auocare, ibi, n. 59.
 Restitutio est petenda coram iudice cuius, aduersus quem postulat, ibi, n. 41.
 Si petatur incidenter, iudex cause principalis restitutionem concessurus est, ibi, n. 2.
 Quando principaliter, & quando incidenter restituitur peti dicitur, remissio, ibidem.
 Restitutio vtrum apud iudicem loci contractus potest postulari, ibi, n. 3.
 Quid de iudice loci, ubi res sita est, ibi, n. 4.
 Restitutio per Ecclesiam petenda est a iudice laico, si aduersus laicum postuletur, ibi, n. 7.
 Restitutio in integrum peti potest simul in eodem libello cum actione, quae illa concessa est, competitorum, ibi, n. 36.
 Restitutio principaliter nequit postulari sine mandato specialis iudicis incidenter, nam generale sufficit, ibi, n. 3.
 Ad restitutionem petendam cum generali mandato cautela traditur, ibi, n. 4.
 Restitutio in integrum peti incidenter potest etiam post desertionem sententiam in ipsa executione, ibi, n. 10.

RESURRECTIO.

Resurrectio Domini est necessario die Dominica celebranda, 17. 18.

REVELARE.

Reuelans crimen occultum proximi boni fidei, licet non peccet, tenetur ad restitutionem facere, si commode possit, 11. 59.
 Reuelans verum crimen occultum proximi, potest, ut famam restituat, sine mandato, si contentum fuisse, asseruerit, ibi, n. 60.

REVS.

Reus est absoluentis, prout acta deposcunt, non attenda prius sententia indicant, ibi, n. 3.
 Non legitime interrogatus, si taceat non tenetur veniam, 2. 4.
 Idem est, si sibi non liqueat, invidie interrogari, ibi, n. 5. Similiter negare licet, quando legitime iudex interrogat, n. 6. Fallit, si sit conuictus, ibidem.
 Quando iuxta iuris ordinem interrogatus censetur, n. 9.
 Reus est certiorandus de eis, quae contra eum videntur, antequam a iudice interrogetur, ibi, n. 10. Limitatur in aliquibus causis, ibidem.
 Promittens absque iuramento ad carcerem redire, stare promissis non tenetur, ibi, n. 49.
 Reo non licet ex scala se precipitem dare, ut suspendatur, ibi, n. 57.

Damnato, ut fames pereat, nisi specialis ratione prohibeatur, cibos potest ministrare, sed non tenetur, ibi, n. 53.
 Reus iuste damnatus, ut fames pereat, an possit cibos sibi ablatos non sumere, ibi, n. 54.
 Reo etiam iniuste damnato, permissum est ire ad locum supplicij, scalam ascendere, & actus similes exercere, ibi, n. 65.

Iuste condemnatus potest, data occasione fugiendi, in vinculis manere, ut ultimo supplicio efficiatur, ibi, n. 67. Aliud est in iniuste damnato, nisi ob bonum finem manere velit, ibi, n. 68.

Iuste captus, ad mortem damnatus, iuramento, aut sine eo ad carcerem ingredi promissit, tenetur adimplere promissum, ibi, n. 70.

Reus carceratus iuste, vel iniuste, fugere tuta conscientia potest, ibi, n. 71. Etiam post sententiam condemnatoriam, n. 79. Idem est, si ob debita in vinculis fuerit, n. 71. Fallit in religiose a Praelato carcerato, sed limitatur, n. 72.

Reus fugere potest de carcere, et si ex eo committatur detrimendum pasturas sit, quod non tenetur resarcire, ibi, n. 74.

Fugiens a carcere, cuius ostium inuenit apertum, pro confesso non habetur, ibi, n. 75.

Reus damnatus iuste secundum acta, quando sit innocens, occidere nequit iustitiam, ut liberetur, et si iniuste sit condemnatus, ibi, n. 80.

Qui promissa sibi impunitate, factus est delictum, an possit ex tali confessione puniri, ibi, n. 103.

Qui seductus recessit ab Ecclesia, an se eidem restituendus, ut gaudeat immunitate, ibi, n. 109.

Reus pacem inire debet cum omnibus hereditibus, vel consanguineis defuncti pariter contentum, ut a peccato ordinaria liberetur, 13. 39.

Reus debet absolui, quoties pares sunt utrinque probationes, 16. 27. Fallit in causis fauorabilibus, pro quibus etiam contra reos pronuntiandum est, n. 28.

Reus potest ante eodolum in causa, proposito, post seorsio, suspendere petitorum ab aduersario delictum, ibi, n. 73.

Reo habente duplicem forum de iure communi, actor eligit quem valuerit adire, 18. 39. Sed si ex privilegio ipse reus eligere potest, in quo censetur, ibi, n. 40.

ROMA.

Roma quo tempore fuerit condita, 12. 6.

S

SACERDOS.

Sacerdos hereticus, aut aliter ab Ecclesia proscissus valet conficere Corpus Christi, 10. 27.
 Simplex Sacerdos nequit ex delegatione Episcopi ad-

administrare Confirmationis Sacramentum, ibi, n. 30.

Sacerdos quilibet valide absoluit in articulo mortis constitutum, ibi, n. 44. Item quemcumque a peccatis venialibus etiam extra mortis periculum, n. 45.

Sacerdos non Episcopus est ex institutione Christi Minister extraordinarius Sacramenti Confirmationis, ibi, n. 61.

SACRAMENTVM.

Sacramenta omnia legis Gratiae fuerunt a Christo Domino instituta, 10. 61.

In Sacramentorum administratione quedam requiruntur de necessitate Sacramenti, & alia de necessitate praecepti, ibi, n. 12.

SAMSON.

Samson ex Diuina reuelatione se ipsum peremit, 2. 59.

SANGVIS.

Sanguinem suum redimere qualiter qualiter quisque potest, 2. 83.

SENATOR.

Senatores Supremo Consilij vtrum possint secundum propriam conscientiam contra allegata, & probata iudicare, 1. 17. 18.

SENTENTIA.

Sententia est nulla, quae ex actis nequit iustificari, 1. 30.

Non transit in rem iudicatam, nec partium consensu confirmatur, ibi, n. 6.

Sententia prolata ex confessione facta iudici, ut tali valet, si sine scriptis in causa procedat, quous de ea non constet, nisi per assertionem ipsius iudicis, ibi, n. 33. Reuocabitur si confessio negetur, nec possit restituito verbaliter producta duntaxat non tenet, ibi, n. 36.

Sententia Supremorum iudicum in Regijs Praetorijis residentium intra quam summam valeat, est tria vota conformia non cōcurrant, ibi, n. 34.

SEQUESTRV M.

Sequestrum triplex, 16. 50.

Sequestrum necessarium regulariter vetitum est, nec fieri permittitur, nisi in casibus iure expressis, ibi, n. 51. 52.

Sequestrum fieri, petens, docere debet, eo casu de iure esse permissum, ibi, n. 53.

Sequestrum aliquo legitime possidete, faciendum non est, licet rixae alioquin timeatur, ibi, n. 54.

Quibus casibus secundum ius sequestrum fieri possit, a de sequestris obligatione, remissio, ibi, n. 54.

Quando per sequestrum amittatur possessio, ibi, n. 55.

SERVITVS.

Servitutes discontinuam causam habentes vtrum decem, vel viginti annorum praescriptione acquirantur, 17. 118.

Servitus pacendi in agro alieno quanto tempore praescribitur, ibi, n. 120.

Servitus discontinua debetur, allegato titulo, & probata a decemal possessione, ibi, n. 122. Probanda simul est patientia domini fundi seruientis, n. 123.

Servitus discontinua decemal possessione cum titulo, & bona fide quaeritur, ibi, n. 127.

Ad servitutem praescriptionem vtrum desideretur titulus, ibi, n. 128.

SERVVS.

Seruus etiam bello iusto capiti licite fugiunt, ut libertatem consequantur, 2. 73. Idem est de prole eorum, et si edita apud dominum fuerit, ibi.
 Seruus fugitiuus sui ipsorum furtum faciens, ibidem.

SIMILE.

Simile non est idem, 10. 7.
 Simile quid dicatur, 11. 24.

SIMONIA.

Simoniam in resignatione, vel commutatione beneficiorum potest committi, licet nihil inferantur temporales, 5. 15.

Est vera simonia, quae aduersus ius Ecclesiasticum duntaxat committitur, ibi, n. 18. Contra quod docent, n. 19.

Simoniam vtrum dari possit absque interuentu alius cuius rei temporalis, ibi, n. 21.

Simoniam quae vitia contineat, ibi, n. 22.

Simoniam non est, beneficium propter cognationem conferre, ibi, n. 23.

Ob simoniam aduersum ius solum Ecclesiasticum non priuatur aliquis beneficio, ibi, n. 32.

Simoniam non patitur seruendo Episcopo principaliter, ut ab eo ex gratitudine beneficium recipiat famulus, 20. 35.

Simoniam reus non est Praelatus asserens famulo, se ei beneficium conferre in remunerationem obsequij, ad quam ex sola gratitudine tenebatur, ibi, n. 37.

SIMVLATIO.

Simulatio absque fraude esse non potest, 7. 84.
 Simulatio non est vnum contra actum pro alio supponere dolo cessante, ibidem.

SINGVLA.

Singula quae non profunt, multa collecta inuuant, 7. 107.

SOLEMNITAS.

Solemnitates, quae in alienatione rerum Ecclesiasticarum requiruntur, remissio, 3. 49.

SOLIDVS.

Solidus vnde dicitur, 11.19.
Solidorum valor, ibi, n. 20.
Solidus, & aureus an distinguantur sibi, n. 21.

SPECIALITAS.

Specialitates plures circa eandem rem concurrere possunt, cum à diuersis causis pronuntiant, 7.38.

SPECIES.

Species logica quomodo à legali distinguitur, 13.6.

SPONSA.

Sponsa de futuro habet hypothecam tacitam pro rebus datis in dotem futuram, 7.5. Et cum privilegio prelationis, n. 3. 4.
Sponsa de presententi alterius meretricem appellans, carere palinodiam compellitur, 11.16.
Sponsa de presententi uxoris appellatione continetur, ibidem.

STIPVLARI, STIPVLATIO, Stipulator.

Contrà stipulatorem in dubijs respondendum est, 13.44.
Stipulatione pro absente ante eius acceptationem nulla queritur obligatio, 14.46.
Stipulari pro alijs, que persone de iure communi possint, ibi, n. 47.
Stipulari pro alio, quomodo iure Canonico liceat, ibi, n. 50.
Stipulari alteri per alterum favore cause pie permittitur, ibi, n. 53.

SVBREPTIO.

Subreptio quid sit, & an ab obreptione distinguitur, 20.13.

SVBROGATVM.

Subrogatum sapit naturam eius, cuius loco subrogatur, 3.34. & cap. 4. n. 20.

SUCCESSOR.

Successor singularis non tenetur regulariter stare locationi, 15.30. Quando fallat, remissum est, ibidem.
Qui fisco succedit, agere aduersus columnam, absque cessione potest, ibi, n. 31.
Successor singularis redimens rem ex pacto retrovendendi, stare debet locationi, ibi, n. 34.

SVMMMA.

Summa minor in affirmatiua sub maiore continetur, 2.24. & cap. 20. n. 79. Fallit, si aliud de mente loquens appareat, d. cap. 20. n. 20.
Maiorem summam petens, & maiorem tacite ceditur postulare, ibi, d. n. 24.

T

TACITVM, TACITVRNITAS.

Taciti, & expressi idem est iudicium, 6.27. & cap. 19. n. 66.
Taciturnitas eius, quo cognito, Princeps gratiam denegaret, nō semper facit rescriptam irritam, 20.48.
Taciturnitas veritatis quando vitiet rescriptum motu proprio expeditum, ibi, n. 49.
Taciturnitas circa causam suam nō nocet, si probetur, Princeps alias cognouisse, quod suppresum est, ibi, n. 60.
Taciturnitas eorum, que leges exprimi precipiunt quomodoquinque contingat, irritat gratiam, ibi, n. 62.
Taciturnitas exprimendorum de stylo Curie rescriptum annullat, ibi, n. 72.

TEMPORALIA, TEMPVS.

Temporalia ad agendum, sunt perpetua ad exequendum, 9.25.
Tempore non tollitur persona incapax, 10.63.

TERTIARIVS.

Tertiarij, vulgò, Tercerosi de Beata, ut gaudent privilegij Religionum, que seruare debent, 19.71.
Vtrum sint proprie Religiosi ibidem. Non capiunt relicta sub conditione Religionis, aut nuptiarum, ibi, n. 58. 71.

TERTIA.

Ad prescribendas contra Reges Hispania tertias, necessario immemorialis possessio est probanda, 17.116.

TESTAMENTVM, TESTATOR.

In testamentis plenius voluntates testantium interpretantur, 20.51.
Testatoris dispositio est confidenda secundum tempus mortis, in quod confertur, 13.5.

TESTIS.

Testibus quanta fides sit adhibenda, ab animo, & arbitrio pendet iudicantis, 1.31.
In testibus locus non est decisioni, l. diem proferre, §. si plures, ff. de recept. arbit. 2.36.

TEXTVS.

Textus in §. gallinorum, in §. de rer. diuis. exponitur, 3.82.

TVRPIS, TVRPITVDO.

Turpis persona que sit, ut ea in iustura, legitima fratribus debeat, 19.111.
Vbi datur turpitudine vtriusque partis, melior est conditio possidentis, 7.20.

TVTIVS.

Quod tutius est, in dubijs eligendum, 20.52.

V

VALOR.

Valor censum redimibilium de iure Regio, 9.56.
Valor solidorum, 11.20. Marabatinorum, remissum est, n. 23.
Valor beneficij pro quo applicatur, est necessario precibus referendus, 20.73.
In valore beneficij non computantur quotidianæ distributiones, nec quod pro annuatarijs accipitur, ibi, n. 83.
An qui habet vnum beneficium, si aliud impetret, tenetur illius valorem explicare, ibi, n. 87.

VENDITIO, VENDITOR.

In venditione eius, quod pendet à viribus fortune, vtrum locus sit l. a. C. de res. vend. 13.67.
Differentia inter venditionem cum pacto, si placuerit, vel cum pacto. Nisi displicuerit, 9.3.
Venditori inopi non nocet prescriptio, quominus redimere ex pacto retrovendendi possit, ibi, n. 35.
Venditori possidenti prefata prescriptio nequit obijci, ibi, n. 48.
In venditione cuiusque rei veniant, qua eidem coherant, vel accedunt, 15.5.

VENIA.

Ad veniam delicti impetendam à Principe merita facienda est de alijs, si ab eodem supplicante fuerit obteata circa idem criminis genus, 20.91.
Limitatur, n. 94.
Veniam petens à Principe pro delicto, narrare debet simile, quod antea commiserat, ibi, n. 95.
Veniam postulans pro homicidio proditoris commisso, eam qualitatem tenetur Principi declarare, ibi, n. 97.

VERBA.

De verbis positus in lege ad casus narrationem, extendum non est, 3.87.
Verba quandoque perpetua, & similia nō excludunt triginta annorum prescriptionem, 5.13.
Per verbum Mentiris, irrogatur iniuria, 11.4.
Verba contumeliosa in iudicio prolata, que ad causam conducunt defensionem, absque iniuriandi animo dicta presumuntur, ibi, n. 56.
Verba iuxta intentionem proferentis tenentur intelligere, 11.24. & cap. 16. n. 10.
Sunt secundum communem loquendi usum accipienda, 19.75.
Verborum proprietates cedunt communi loquendi stylo, 20.14.

VERITAS.

Veritas omnem superat presumptionem, 3.42.

VIA.

Via exequutius etià cum mala fide debitoris prescribitur, 9.16.

VIDVA.

Vidua qua dicitur, ut ipsi conditio abstinenti à nuptijs valide apponatur, 19.51.
Vidua nubendo amittit legatum sibi sub conditione. Si non nupsit, ibi, n. 62.

VINCVLVM.

Duo vincula vincant vnum, 16.38.

VIS.

Vim licet inferre in suo animo & possessori, à quo do minus rem profectam alit er recuperare, non potest, 2.102. Etiam cum morte possessoris iniuri, ibi, n. 105.
Vim fieri debitori generis, ut soluat, nefas est, ibi, n. 106.

VITA.

Vitam exponere periculo mortis ob iustam causam non est illicitum, 2.44.
Vita reguli ariter magis diligitur quam fama, ibi, n. 55.
Vitam propriam abbreviare num liceat tremisive, ibi, n. 65.
Vitam bono communi quis postponere debet, ibi, n. 81.
Pro tuenda vita licet iniustorem occidere, si aliter periculum vitari non possit, 11.8.

VNIVERSALE, VNIVERSITAS.

Vniuersalis propositio à generali in quo differat, 13.4.
Vniuersale aliud respectu rei, aliud respectu verborum, ibi, n. 7. Aliud iuris, & facti aliud, n. 8.
Vniuersitate vendita, non dicuntur vendi singula, que sub illa continentur, ibi, n. 14.
Vniuersitas hereditatis vel in vnica re constituta, ibi, n. 41.

VOLVNTAS.

Voluntati tacite plus tribuendum non est, quam expressa, 6.27.
Voluntas interpretatiua non sufficit ad ea, que specialiter agenda sunt, 6.28.
Quod à voluntate aliena pedit, difficile valde iudicatur, 8.56.

VOTVM, VOVENS.

Voto ingrediendi Religionem non satisfacit, qui in Militari profectur, 19.76.
Vouens ingredi Religionem, si in alijs non admittatur, non tenetur Militari se adscribere, ibi, n. 77.

VSVCAPIO.

Vsvcapio sine possessione non procedit, 3.33.
Vsvapio res à domino non potest, ibi, n. 36.

VSUFRUCTUARIUS.

Usufructuarius potest usufructum alienare, nec
que ipsum amittit, 8.44.
Nil proprium habet in fructibus, antequam eos
percipiat, 15.116.

VSVRA:

Vsam non admittit mutans principaliter ob
spem consequendi aliquid, vltra sortem ex libe-
ralitate mutuarii, 120.36.
Vsa an committatur delucendo in pactum, ut
mutuarius ad simile beneficium reddendum ex
gratitudine teneatur? remittitur sibi, n. 38.
Vsa num sit ratione mutui amicitiam in pactum
desideret sibi, n. 39.

VSVFRUCTVS;

Usufructu extincto ante fructuum collectionem
omnes ad dominum proprietatis spectant, qui
soluere tenetur expensas, 15.117.
Usufructus decem, vel viginti annorum prescrip-
tione acquiritur, 17.119.

VXOR.

Vxor eximens à vinculis publicis virum suum, se
ipsam videtur liberare, 2.96.
Non consetur facile posse removere impedimentum,
vnde stare in iudicio valet, 8.54.57. Fallit, si so-
lita sit causas suas in iudicio tractare, n. 58.
Vxoris appellatione sponsa de presenti continetur,
11.116.
Vxor potest pacisci de morte viri, liberis exclusis,
13.40.

F I N I S

